

Hunnebo Kile

Hunnebo kile som också kallas Hunnebo lera är belägen cirka en kilometer söder om Hunnebostrand. Kilen är en grund och skyddad havsvik som endast står i förbindelse med havet via en smal och grund passage mellan Skeppsholmen i norr och Ödby ö i söder. I de nordliga och östliga delarna omges kilen av berg med karakteristisk randskogszonering. I vikens södra del breder leriga, betade havsstrandängar ut sig.

Ön Hållsholmen avdelar kilen i söder.

Den omges av grunda dystränder. Kilen är ett utmärkt yngelområde för flera fiskarter. Den höga organiska produktionen i viken utgör förutsättningen för det rika fågellivet, speciellt för sjöfågel och vadare. Vid räkning av rastande sjöfågel under höst och vinter visar höga antal på ett mycket gott näringsunderlag. Utmed omgivande bergsidor växer lövskogspartier och vid kilens västra del finns en mindre skaljordsbank.

Hunnebo kile är ett intressant och attraktivt inslag i landskapsbilden. Som representant för Sotenässets större havsstrandängar placerar sig Hunnebo kile bland de främsta.

Svarthätta. Foto: Peder Kinberg

Häckfåglar

På strandängarna bor Rödbenor, Enkelbeckasiner, Tofsvipor och ängspiplärkor. På försommaren föder Gravand, Grå gås och Kanada gås upp sina ungar i området. Kring Robackarnas slånbuskmarker bor Näktergal och ibland Rosenfink. I vassen vid Lökholmen sjunger Sävspurv och Kärrsångare. I randskogens ädelträd sjunger bl.a. Härmsångare och Svarthätta.

Sträckfåglar

Storskarv. Foto: Peder Kinberg

Grå och Kanadagås ses nästan året runt. Ibland även Spetsbergsgäss. I grundområden rastar vadare, främst Gluttsnäppor och Brushanar. Flockar med Storspov är inte ovanligt. I kilens öppna vattenområden ligger under höst och vinter Storskarv, Gräsand, Stjärtand, Skedand, Krickor, Bläsänder, Knipor, Storskrake, Småskrake, Sång och Knölsvan. Utmed stränderna på Hållsholmen fiskar gärna Gråhäger

ibland även Fiskljuse.

Tillfälliga rariteter

Silkeshäger, Bläsgås, Sädgås, Skärfläcka, Smalnäbbad simsnäppa, Rödstrupig piplärka, Småtärna, Pilgrimsfalk

Skådatips

Sommartid och höst rastar ofta vadare i de leriga sunden mellan Hållsholmen och Ödby. Lättaste sättet att överblicka lerorna är om man svänger mot [Ödby ö](#), ca en km söder om Hunnebostrand och sen följer vägen fram till Fiskarbyns stora parkering på Ödby ö. Från parkeringen kan man gå tillbaka och skåda från höjder i omgivningen.

Vägbeskrivning

Tag av från väg E6 i Gläborgmotet (101), ca 3,5 mil Norr om Uddevalla. Kör ca 5 km in på väg 162 mot Lysekil. Sväng höger i Hallinden mot Kungshamn, Smögen. Sväng vänster in på väg 171 i korsningen vid Stranderäng. Kör ca 20 km fram till rondellen vid Hunnebo kile. Vill man skåda i områdets södra del svänger man lämpligen vänster i rondellen in på väg 174 mot Smögen. Efter ca 100 meter skyltas Ödby ö till höger. Parkera på Fiskarbyns stora parkering. Vill man skåda i nordöstra delen av kilen finns bra parkering vid gammelgården. Sväng då istället höger i rondellen och kör ca 500 meter mot Hunnebostrand. Parkeringen ligger i infarten till Hunnebostrand dit vägen är skyltad.

Övriga tips

Floran i området är speciell. Antalet kärlväxter överstiger 100 arter. På havsstrandängarna växer bl.a. ängsnäva, tiggarranunkel och sumparv. I den ädla randskogen bergmynta, kungsmynta, ormbär, smånunneört, blåsippa, och gullviva. Från Gammelgården och Stenhuggarmuseets parkering på Lökholmen kan man gå en markerad stig ca 500 meter utmed den smala nordöstra stranden av Hunnebo kile. Stigen följer randskogen utmed berget och delar sig vid Robackarna. Därifrån kan man överblicka sjöfågellivet i kilen. Sker besöket på försommaren är chansen stor att få höra Näktergalen sjunga. Om man följer stigen österut kan man gå i ädellövs skogen runt berget och man kommer då fram där man började. De botaniskt mest intressanta områdena är Hållsholmen, sydligaste delen av Ödby Ö, lundskogen och kalkmarken utmed vägen till Lökholmen. Berget, strandängen och lundskogen intill kilen väster om Gammelgården/Robackarna. Om man mot förmodan lyckas att ta sig över dyn till ön Hållsholmen, som även kallas den "förtrollande ön" finns flera rara växter. Sommartid är Stenhuggarmuseet öppet och i Sotenäsgillet's Hembygdsgård Gammelgården finns ett litet museum.